

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt VII. (a) Idem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

CAPVT VI.

(a) Idem.

Cum teneamur ex debito suscepti regiminis provisioni clericorum intendere, tibi, & aliis Ecclesiarum Prælati pro eis scripta nostra dirigimus, interdum etiam super illorum provisione, qui aliud sufficiens beneficium habere noscuntur. Verum aliquando ignoramus eos habere aliud beneficium, pro quibus tibi, & aliis Ecclesiarum Prælati scribimus. Si preces & mandatum nostrum pro aliquo recepisti, vel aliquando recipies, qui aliud beneficium habeat, de quo valeat commodè sustentari, nisi fortè in litteris ipsis de alio beneficio, quod habeat, mentio habeatur: aut si non potest sine scandalo ei provideri, æquanimiter sustinebimus, si pro eo preces, & mandatum nostrum non duxeris exequendum.

NOTÆ.

1. (a) *Idem.*] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 8. textusque iste refertur in acta Alexandri III. post Concilium Lateran. p. 30. cap. 2. & continet peculiarem decisionem circa prohibitionem pluralitatis beneficiorum, dum scribit Alexander, quod si Pontifex jubeat Episcopo ut beneficium conferat clerico aliud habenti, & Episcopus agnos-

cat ex tali collatione scandalum in Ecclesia generari, seu oriri posse, in simili rescripti executione super sedere debet, ut scandalum evitetur, cujus causâ, & ut cesset, plura in jure indulgentur, cap. ad aureos, de tempor. ordin. cap. 2. de prescript. ubi probavi, & latius illustravi in cap. si quando 5. de rescript. ex quo commentario præfatus petendum est, videndumque Salgado de retent. bullar. 1. p. cap. 3. à princip. & cap. 4. per totum.

CAPVT VII.

(a) Idem.

Referente nobis I. presbytero latore præsentium, accepimus, quod cum duas Ecclesias haberet, Archidiaconus tuus ipsum alterâ illarum spohaverit, & eam cuidam presbytero G. nomine assignavit; prædictus autem I. sentiens se in hac parte gravari, ad fratrem nostrum charissimum Rhem. Archiepiscopum (b) appellavit. Cumque idem I. de mandato ejusdem Archiepiscopi in præscripta Ecclesia restitutus fuisset, memoratus G. ad nostram audientiam appellavit: postea verò præfatus Archidiaconus eundem I. eo quod ad præsentiam suam vocatus, ut alteram de prædictis Ecclesiis prænominato G. concederet, venire contempsit, vinculo excommunicationis (c) adstrinxit. Nos autem à sententia quâ tenebatur, facientes absolvi, eundem ad te duximus remittendum. Quocirca mandamus, quatenus partibus ante præsentiam tuam convocatis, præscripto I. unâ de præfatis Ecclesiis, quam voluerit, cum pertinentiis suis relicta, alteram præfato G. si Ecclesiam non habeat, non differas assignare. Si verò aliam habet Ecclesiam, ipsam alteri personæ idoneæ, beneficio Ecclesiastico carenti, incunctanter assignes.

NOTÆ.

1. (a) *Idem.*] In eodem, legitur in primâ collectione, sub hoc tit. cap. 9. id est, in eodem Concilio Lateran. p. 30. cap. 3. ubi reperitur hic textus.
2. (b) *Appellavit.*] Quatenus omisso Episcopo ad Archiepiscopum appellatio in præsentibus specie

admitteretur, exposui in cap. dilecti 65. de appellat. (c) *Adstrinxit.*] Quæ sententia ritè prolata fuit cum appellationis instantia fuisset finita; quatenus tamen Archidiaconus Rhemensis jurisdictionem contentiosam in hoc casu potuisset exercere, explicavi in cap. ad hoc, de officio Archid. Commentarium hujus textus dabimus in cap. de multa 28. hoc titulo.